

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2021 - 2027

Rok akademicki 2021/2022

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Historia medycyny
Kod przedmiotu*	HM/D
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Medycznych, Uniwersytet Rzeszowski
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Kolegium Nauk Medycznych, Uniwersytet Rzeszowski
Kierunek studiów	Lekarski
Poziom studiów	Jednolite studia magisterskie
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Stacjonarne/niestacjonarne
Rok i semestr/y studiów	Rok I; Semestr 1
Rodzaj przedmiotu	Obowiązkowy
Język wykładowy	polski
Koordinator	Mgr Bartosz Pasterski
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	Mgr Bartosz Pasterski

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
1	25	-	-	-	-	-	-	-	2

1.2. Sposób realizacji zajęć

X zajęcia w formie tradycyjnej

 zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość**1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)****2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

Ogólna wiedza z historii ze szkoły średniej.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE**3.1 Cele przedmiotu**

C1	Zdobycie wiedzy z zakresu historii medycyny ogólnej, krajowej i regionalnej.
C2	Ukazanie rozwoju myśli medycznej na przestrzeni dziejów oraz drogi jaką przebył człowiek do obecnego stanu wiedzy.
C3	Poznanie dzieł i osiągnięć wybitnych autorytetów.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Zna historię medycyny, medycynę ludów pierwotnych i najdawniejszych cywilizacji oraz charakterystyczne cechy medycyny średniowiecznej;	D.W20.
EK_02	ZNA CECHY MEDYCYNY NOWOŻYTNEJ I JEJ NAJWAŻNIEJSZE ODKRYCIA;	D.W21.
EK_03	ZNA PROCES KSZTAŁTOWANIA SIĘ NOWYCH SPECJALNOŚCI W ZAKRESIE DYSCYPLINY NAUKOWEJ – NAUKI MEDYCZNE I OSIĄGNIĘCIA CZOŁOWYCH PRZEDSTAWICIELI MEDYCYNY POLSKIEJ I ŚWIATOWEJ;	D.W22.

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
<ol style="list-style-type: none"> 1. Historia medycyny – sens nauczania, rodzaje źródeł, metody badań; symbolika medyczna – konieczność prawidłowego stosowania, jak ustrzec się błędów. 2. Starożytny rodowód współczesnej medycyny; medycyna w Mezopotamii i Egipcie; wyjątkowa pozycja medycyny greckiej. Dawne terapie. Lek i jego formy, sposoby wytwarzania i dystrybucji. 3. Medycyna w starożytnym Rzymie; ewolucja stosunku Rzymian do lekarzy i medycyny. 4. Zdrowie i choroby w Średniowieczu; przypadek czarnej śmierci. 5. Medycyna nowożytna; ewolucja podejścia do choroby: przypadek kiły. 6. Postępy w diagnostyce i terapii medycznej w XIX i XX wieku. Rozwój nauki o leku i jego wpływ na rozwój terapii. Powstanie nowych specjalności lekarskich. 7. Zawód lekarza na przestrzeni wieków. Medycyna w Polsce. Słynni lekarze związani z Rzeszowem.

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład z prezentacją multimedialną

Np.:

Wykład: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną, metody kształcenia na odległość

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Ćwiczenia: analiza tekstów z dyskusją, metoda projektów (projekt badawczy, wdrożeniowy, praktyczny), praca w grupach (rozwiązywanie zadań, dyskusja), gry dydaktyczne, metody kształcenia na odległość
Laboratorium: wykonywanie doświadczeń, projektowanie doświadczeń

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	OBECNOŚĆ NA ZAJĘCIACH, TEST ZALICZENIOWY	W
EK_02	OBECNOŚĆ NA ZAJĘCIACH, TEST ZALICZENIOWY	W
EK_03	OBECNOŚĆ NA ZAJĘCIACH, TEST ZALICZENIOWY	W

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Obecność na wszystkich formach zajęć jest obowiązkowa.

Ocenę pozytywną z przedmiotu można otrzymać wyłącznie pod warunkiem zaliczenia każdego z ustanowionych efektów kształcenia (EK_01, EK_02, EK_03).

Warunki uzyskania zaliczenia:

1. Obecność na wykładach.
2. Test zaliczeniowy, pisemny:

5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 90–100 %

4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 80–89 %

4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 70–79 %

3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 66–69 %

3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60–65 %

2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60 %

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	25
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	15
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	15
SUMA GODZIN	55
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	
zasady i formy odbywania praktyk	

7. LITERATURA

<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> Noszczyk W. (red.): Dzieje medycyny w Polsce T, I, II, III PZWL Warszawa 2015, 2016, 2017. Brzeziński T.: Historia medycyny. PZWL Warszawa 2014. Lyons A.S, Petrucelli R.J. II, Ilustrowana historia medycyny. Warszawa 1996. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> Szumowski W.: Historia medycyny. PZWL Warszawa 1961 Bogusz J., Rudkowski W.: Sylwetki chirurgów polskich. Wrocław, Warszawa, Kraków, Gdańsk, Łódź 1982. Gajda Z.: Do historii medycyny wprowadzenie. WAM, Kraków 2011. Seyda B.: Dzieje medycyny. PZWL Warszawa 1973. Jandziś S.: Antoni Gabryszewski prekursorem ortopedii i rehabilitacji w Polsce. „Ortopedia Traumatologia Rehabilitacja”, 2014; 5 (6), Vol. 16, 545–553

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej